



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

27. Cap. De Humilitate.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

Quid ergo vanâ gloriâ inflaris? quid superbiâ intumescis? quid tanti te ipsum aestimas? quasi aliquid sis, quasi momenti alicujus sit id quod agis, quasi aliquid Deo des. In ipso sunt omnia, & ex ipso profluunt universa.

Nos Deum neque majorem neque beatiorum, quàm sit, reddere valemus: omnem enim perfectionem, & beatitudinem in se complectitur.

Quapropter ubi omnia, quæ præcepta nobis sunt, executi fuerimus, dicere nos oportebit, *Servi inutiles sumus*. Nobis ipsi etiam stimulos addere debebimus, ut majora & difficiliora, atque aded quidquid in nostra est potestate, alacri latroque animo aggrediamur.

Quod si per hæc ad magnitudinem Dei, ejusque felicitatem nihil possimus adipiscere, certè ad nostram ipsorum gloriam, propriamque beatitudinem non exiguus meritorum cumulus accedet.

Qui se humiliat, inquit CHRISTUS, exaltabitur.

CAPVT XXVII.

DE ^{is} ~~is~~ HUMILITATE.

Humilitas est virtus CHRISTI. Hanc ipse, ut annuntiaret verbis, & doceret

doceret exemplis, descendit de Cœlo. Illa nos Deo reddit perquam acceptos; etenim cum humilibus sermocinatio ejus.

Quemadmodum latentis in animo arrogantia manifestum indicium est, si paucis à Deo gratijs illustremur; sic gratiarum multitudo, quâ prævenimur, non ambigua est nota humilitatis.

Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, inquit S. Scriptura.

Exiguus profectò humilium est numerus. Nemo, dum est æger, sanus haberi cupit: plurimi tamen, cum sint mali, bonos se haberi gaudent; hinc humilium paucitas non obscure colligitur.

Quemadmodum æger morbum suum verbis auget & aggravat, seque ab alijs, ut agrum tractari, & morbum suum augeri, aggravarique vehementer desiderat, ita, qui demisso est animo, vilitatem suam verbis exaggerat, eamque à ceteris exaggerari, mirificè lætatur.

Prorsus non timet vilis haberi, nec contemni, nisi vilis, & contemni dignus ait Magnus Guigo (a)

Qui verè humilis est, injuria quid sit, ignorat.

Neminem etiam timet, quia à nemine timetur

(a) *De tranquil.*

timetur : idcirco magnâ semper fruitur
animi pace. Placet & reliquis , eò quòd
sibi uni displiceat.

Deum novisse & seipsum , scientia est
omnium scientiarum utilissima,

Quid prodest scire , quid in aere , quid
in elementis , & circa cœlorum motus
agatur , si , quid nos agamus boni in ter-
ris , prorsus ignoremus ?

Qui se & Deum rectè novit , is verè
perfectâque est præditus humilitate nec
audet cœlum intueri , sed eminùs stans
cum *Publicano* , suumque pectus percu-
tiens , ait : *Deus Propitius esto mihi peccatori.*

Is coram Deo aliquid esse incipit
qui seipsum reputat merum nihil,

CAPVT XXVIII.

DE PECCATO.

SI quis ex altâ turri tenui fune cœlum
inter & terram pendulum te teneret
cum omnimodâ dimittendi funem , atque
ad eò te conterendi potestate , ad iram
illum provocare nequaquam auderes.

Totus , à Deo dependes. Ipse omnium
perfectionum est aggregatio . tu porro
merum es nihil ; ipse te nunquam indiget